

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010771
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323010771.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2024 v trestnej veci proti obž. A. B. pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/95/2023 zo dňa 14.03.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu prevádzkačstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

po predchádzajúcej dohode s presne nezistenou osobou pod prezývkou C. B. D. a v úmysle vykonať prevoz viacerých nelegálnych migrantov naprieč územím Slovenskej republiky, odišiel z miesta trvalého bydliska v E. na svojom osobnom motorovom vozidle do mesta F. a po tom čo sa za pomoci osoby C. B. D. telefonicky skontaktoval s týmito osobami, dňa 08.08.2023 v čase po 11.00 hod., na presne nezistenom mieste neďaleko vlakovej stanice v F. tieto osoby počkal, kým ho našli podľa údajov poskytnutých osobou C. B. D. a následne do svojho osobného motorového vozidla značky Mercedes Benz, striebornej farby, EČV: G. B., imatrikované v E., VIN: H. zobral troch štátnych príslušníkov G. B. republiky a to I. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. B. C., nar. XX.XX.XXXX a E. F., nar. XX.XX.XXXX a dvoch štátnych príslušníkov J. B. republiky a to B. G., nar. XX.XX.XXXX a F. F., nar. XX.XX.XXXX, všetci bez platných cestovných dokladov, ktorí sa predtým ako občania krajiny, ktorá nie je členským štátom Európskej únie nelegálnym spôsobom dostali na územie Slovenskej republiky a boli v tom čase na základe rozhodnutí súdu ako maloletí cudzinci bez sprievodu umiestnení v Centre pre deti a rodiny v F. na ulici D. E. K. XXX/X, pričom v uvedený deň z tohto zariadenia postupne ušli, následne s týmito osobami vyrazil z mesta F. s cieľom dopraviť ich do L., kde ich mali ďalšie nestotožnené osoby prevziať a zabezpečiť ich ďalší prevoz do krajín ich konečnej destinácie E. a M., pričom obvinený bol s týmito migrantmi na svojom osobnom motorovom vozidle zastavený toho istého dňa až v čase o 17:45 hod. na zjazde z diaľnice R1 v smere na obec L. hliadkou OO PZ Zlaté Moravce.

Za to uložil obžalovanému A. B. podľa § 355 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 (per analogiam) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to motorového vozidla zn. Mercedes Benz, striebornej farby, VIN : H., ev. č. SLS - AC 793, ktoré je imatrikované v E.,

mobilného telefónu značky Samsung, bielej farby, IMEI : 350196020779171 a rozhodol podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal obžalovaný sám a aj prostredníctvom obhajcu odvolanie hneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku. V písomnom odôvodnení najskôr zdôraznil, že ukladanie trestu nesmie byť mechanické bez zváženia všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela, keďže aj z požiadavky primeranosti trestu vyplýva jednoznačne zákaz exemplárneho trestania, trest nesmie byť prejavom inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Pokračoval, že nemá záznam v registri trestov a vzhľadom na možnosť jeho nápravy a jeho osobné pomery (rodinné, rodičovské) a možnosť u neho dosiahnuť účel trestu je nepodmienečný trest neprimerane prísny, na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje podmienený trest pri aplikovaní § 39 ods. 1 Tr. poriadku za súčasného uloženia trestu vyhostenia podľa § 65 ods. 1, 4 Tr. zákona. Z účelu ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona zvýraznil predovšetkým vytvorenie podmienok na výchovu páchatela, aby v budúcnosti viedol riadny život. Kombinácia podmieneného trestu a trestu vyhostenia je v jeho prípade dostatočnou pre dosiahnutie účelu trestu, zabráni mu na dlhšiu dobu v páchaní trestnej činnosti. K trestnému činu prevádzachstva uviedol, že ide vo všeobecnosti o rozšírený trestný čin, lebo mnoho migrantov dúfa v lepší život v EÚ, snaží sa dostať na jej územie nelegálne, preto je vo verejnom záujme eliminovať na území SR pobyt osôb napomáhajúcich nelegálnu migráciu, k čomu ako príklad poukázal na prax v Maďarskej republike. V ďalšej časti argumentoval vo vzťahu k trestu vyhostenia, ktorý spĺňa požiadavku zabrániť cudzincom protiprávne pôsobiť na území SR, preto by tento trest spolu s podmieneným trestom odňatia slobody zohľadnil lepšie okolnosti, že obžalovaný žije v inom členskom štáte EÚ a bol by trestom primeraným aj z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie. Pri uložení trestu bolo tiež nutné zohľadniť, že obžalovaný je cudzí štátnym príslušníkom, neovláda slovenský jazyk, nemá tu rodinu, výkon nepodmienečného trestu by znášal ťažšie a s oveľa horším dopadom naň, stratil by kontakt s rodinou, na ktorú by to mohlo mať nenapraviteľný dopad. Navyše v jeho prípade išlo o jediné vybočenie z inak riadneho spôsobu života, nepodmienečný trest by mal charakter drakonického trestu v jeho prípade. Podľa jeho názoru sú splnené podmienky pre zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona. Navrhol zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku a za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona uložiť mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, trest vyhostenia a trest prepadnutia vecí.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa pri úvahách a druhu trestu a jeho výmere starostlivo a spravodlivo zohľadnil konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti nápravy obžalovaného, poľahčujúce i priťažujúce okolnosti. Stotožnil sa s záverom prvostupňového súdu, že v tomto prípade neboli zistené podmienky, mimoriadne okolnosti prípadu, pre postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona a ods. 3 písm. d/ tohto ustanovenia v zmysle požiadaviek obžalovaného. Pomery obžalovaného neodôvodňujú tento postup, lebo sa nevymykajú bežnému občianskemu životu a bežne sa vyskytujúce skutočnosti a bežne sa vyskytujúce nepriaznivé pomery na strane obžalovaného nepostačujú. Navyše bežné osobné a rodinné pomery by nemali prevažovať nad záujmom štátu a spoločnosti na spravodlivom potrestaní páchatela. Preto považuje uložený trest za zákonný, spravodlivý, naplňajúci svoje funkcie, zvlášť z pohľadu generálnej prevencie, ktorá sa uskutočňuje prostredníctvom individuálnej prevencie, čím sa bráni páchatelovi v pokračovaní v trestnej činnosti a jasne dáva najavo ostatným členom spoločnosti sankcionovateľnosť takéhoto konania, a aj v tomto prípade bola osobitne zvýraznená potreba takejto prevencie. V nadväznosti na povahu prejednávanej trestnej činnosti v tejto veci poukázal na fakty vyplývajúce z činnosti Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii Východ a činnosti Centra pre deti a rodiny F., z ktorých vyplýva, že v priebehu cca 2 rokov z centra utieklo celkovo 345 cudzincov, maloletých migrantov bez sprievodu, úteky boli organizované prostredníctvom tretích osôb – prevádzachov, pritom poukázal na niektoré právoplatne skončené trestné konania v súvisi s takouto trestnou činnosťou, na základe čoho opäť zdôraznil význam generálnej prevencie aj v teraz prejednávanej veci. Záverom uviedol, že táto trestná vec nepatrí vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného k výnimočným, ojedinelým prípadom, vedenie riadneho života obžalovaným správne súd prvého stupňa zohľadnil pri aplikovaní § 38 Tr. zákona, po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine to aj bolo premietnuté do zníženia trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu až o 1/3. Preto aplikovanie § 39 ods. 1 Tr. zákona v tejto veci neprichádza do úvahy. Navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil podľa § 326 ods. 5 Tr. poriadku dokazovanie výsluchom M. B., dcéry obžalovaného. Tá opísala rodinné pomery obžalovaného v E., kde obžalovaný pracoval, učil sa jazyk, aby mohli deti študovať. Odkedy je obžalovaný otec vo väzbe, financie pre rodinu zabezpečuje matka, tie však nepostačujú na chod rodiny, keďže svedkyňa má ešte 10 ročnú sestru, svedkyňa musela prerušiť štúdium a začať pracovať v nemocnici, aby zarobila pre rodinu. Má aj staršiu sestru, ktorá má z celej situácie psychické problémy. Obžalovaný k tomu dodal, že v G. robil anesteziológa, chcel tú prácu vykonávať aj v E., podmienkou však bolo 4 ročné štúdium, čo nesplnil, lebo musel pracovať, aby zabezpečil rodinu.

Vzhľadom na obsah odvolania sa odvolací súd sústredil na preskúmanie výroku o treste a dospel k záveru, že uložený trest je v súlade so zákonom, je primeraný, nie je neprímerane prísny, zodpovedá účelu trestu a vystihuje príliehavo aj zásady pre ukládanie trestov.

Najskôr v spojitosti s charakteristikou osoby obžalovaného odvolací súd poukazuje na zistenie súdu prvého stupňa, že podľa odpisu registra trestov nebol obžalovaný doposiaľ súdne trestaný a ani záznam v evidencii priestupkov nemá. Obžalovaný tiež prejavil ľútosť nad svojim konaním.

V tejto veci bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. j/ Tr. zákona, teda spáchaného na viacerých osobách, pri ktorom je trestná sadzba určená v rozpätí 7 až 10 rokov.

Ďalšie okolnosti, ktoré súd prvého stupňa správne vzal do úvahy a ktoré mali vplyv na výsledný trest boli zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona, t.j. že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a že sa priznal k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutoval. V dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností súd prvého stupňa mohol uvažovať o treste v rámci rozpätia trestnej sadzby po znížení hornej hranice o 1/3 za použitia § 38 ods. 8 Tr. zákona, t.j. 7 až 9 rokov.

Súd prvého stupňa následne podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona pri prijatom vyhlásení obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. zákona, že je vinný, mohol modifikovať spodnú hranicu trestnej sadzby až na úroveň 4 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti je aj podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest súladný s citovanými zákonnými ustanoveniami, a to predovšetkým z dôvodu, že je uložený na samej spodnej hranici do úvahy prichádzajúceho rozpätia trestnej sadzby.

Odvolanie obžalovaného však bolo argumentačne založené práve na tom, že v tejto veci boli splnené podmienky pre uloženie ešte nižšieho trestu odňatia slobody, a to použitím ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Odvolací súd po preskúmaní spisu, odvolacích dôvodov i vyjadrenia prokurátora dospel k záveru totožnému so záverom súdu prvého stupňa, že v tomto prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, na ktoré v detailoch poukázal obžalovaný v odvolaní a o ktorých vypovedala aj svedkyňa – dcéra obžalovaného, ani podľa odvolacieho súdu nie sú postačujúceho charakteru pre zmenu trestu. Nepochybne v spojitosti s osobnými, rodinnými pomermi obžalovaného

je evidentné, že došlo k ich radikálnej zmene oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy boli uspokojivé, v istom zmysle harmonické, a to napriek faktu, že rodina sa premiestnila do E. zo G., čo samo osebe vyvolalo potrebu prispôbiť sa novým okolnostiam. Radikálnu zmenu do týchto pomerov však zjavne priniesol následok protiprávneho konania obžalovaného, ktorým bolo vzatie do väzby, teraz uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Je pochopiteľné, že táto udalosť ovplyvnila spôsob života rodiny, jednotlivých jej členov. Napriek tomu zmena v živote rodiny, o ktorej vypovedal obžalovaný, resp. jeho dcéra, nie je mimoriadneho charakteru, aký ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona vyžaduje pre mimoriadne zníženie trestu. Radikálna (prítom však predovšetkým zasahujúca praktickú stránku života) zmena života členov rodiny obžalovaného nie je takej intenzity, aby ju bolo možné hodnotiť ako mimoriadnu. Osobné, i rodinné pomery sú iné, ale stále v rovine širokej priemernej, bežnej populácie usilujúcej sa viesť život v cudzej krajine.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Osobitný charakter prejednávanej trestnej činnosti spočíva v tom, že obžalovaný sa dopustil konania voči 5 osobám, z ktorých ani jedna v čase spáchania skutku nedovŕšila osemnásť rok veku, jedna bola vo veku cca 13 rokov, ďalšia cca 14 rokov. Predmetom jeho činnosti tak boli osoby už vzhľadom na ich vek odkázané na pomoc iných osôb, pre ktoré akákoľvek činnosť podobného charakteru vo všeobecnosti predstavuje veľké nebezpečenstvo ohrozenia zdravia, života, slobody. Ochranu spoločnosti vrátane takýchto osôb má zabezpečiť individualizovaný primeraný trest a aj odvolací súd preto zastáva názor, že v skúmanom prípade uložený trest vystihuje príliehavo účel trestu vo sfére individuálnej prevencie a prítomne generálne preventívne pôsobí odradzujúco voči iným svojim druhom i výmerou. Vzhľadom na zásadu individualizácie trestu, pri ktorej sa v širokom rozsahu zohľadňujú všetky osobité okolnosti veci, neobstála argumentácia obžalovaného s oporou v iných judikátoch súdov týkajúcich sa rovnakej trestnej činnosti iných páchatelov, keďže formalistický kazuistický prístup k ukladaniu trestov nemôže nahradiť individuálne posúdenie každej veci v intenciách vyššie uvedenej zákonnej úpravy Trestného zákona.

S poukazom na to, aj odvolací súd konštatuje, že uložený trest 4 rokov a 8 mesiacov je zákonný, primeraný a aj spravodlivý, nie je nadmieru, neprimerane prísny, navyše druh a výmera tohto trestu dostatočne rešpektuje zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona, ale rešpektuje aj účel trestu, primerane zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Následne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. V súlade so zákonom bol aj trest prepadnutia veci uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 60 ods. 5 Tr. zákona.

Na základe všetkých doteraz uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.